

מסורת הש"ס

(א) לעיל ה. נדרים ד: חענית
ח. סנהדרין כב: מ"ק יט:
(ב) ו"ל וחוק, (ג) ו"ל.
רש"ש, (ד) בטורות נח:
(ה) נ"ח נכ,

נוסחת הריב"ן

(א) שמואל מזה מקדש;
(ב) ובגן שנתה ויהא תן
הרשע והגל תלמדה כל
הרשע תלמדה על שופ
הפיר; (ג) ותתגל תלמדה
למטה מקדש שמואל כש
למטה נמר ידוע תחיל לגל
ותתגל על עיקר הרשע
הפיר; (ד) ובמר כל
הפיר; (ה) ונעדיש;
(ו) שעתה נמין לית כיר;
(ז) דברשא; (ח) ללכ;
(ט) מהיר; (כ) ולעס קימא;
(ל) נעקרא על שעת
נעקרא; (מ) גרול;

הגהות הב"ח

(ב) נב' איבער לאה' (מחל) ויב' מנחם
רש' משנת דבר
בינאח: (ג) רש' ז' או
תגלו וי' מליו וי' וי' וי' וי'
נל' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
נמק: (ד) ר' למ' ר' ר' ר'
וי' הלך מ' וי' וי' וי' וי' וי'
(ד) ר' ר' מ' וי' וי' וי' וי' וי'
וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
ש' מ' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
קלש: (ה) ר' ר' וי' וי' וי'
וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
נ' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
למ' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
ש' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
נל' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
מ' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
נ' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
מ' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
נ' וי' וי' וי' וי' וי' וי' וי'

הגהות מהר"ב
רנשבורג

[illegible]

לְנָחוּ רַעֲשֵׁי

לינטרזש כ"צ-כ"ג.

שלשה מינין פרק ששי נזיר

יה דכי אכיל חרץן חייב שמים
אומיב ליה תיובתא משום דלא
ענא דגמרא היא בידיה. מרביה
ן עזריה אית ליה ברבי יוסי

אותביה חמש ומאחר
אותביה אמר רב פפא
היא בידיה והדר ביה
בדיה ולא הדר ביה;
אמר כו' אמר רב
מפוזצנין ועד עיצורין כ
גזירות ל' יום ג'גלה
סותר ל' יום ג'זיר שגז
או שסיפספ כל שהו
לחו האי (6) מזיא מ
למאי נפקא מינה לא
ושיירו בו כדי לכוף ר
מלחחת רבי גזירות
אמרת מלעיל רבי מא
ת"ש מהא אינבא
דבינתא ואי סלקא דעו
דבינתא בעי למיקם
ואגב חיותא נחית ואי
מתה ברישא דבינתא
מלעיל רבי בעיקבא
התם נמי משום דל
שוינא ואזיל תא ש
דבתר דמגדלין לה ר
איירי דקמטא היא
שמע מסקרתא דר
שמונא ותו כד צבע

יא נפיק אינאם לבר: (י) בריש
 גלוס ש"מ מקרימא אינאם בדי
 דקרא קאי: לעולם מלחמה
 (י) אלאבן חוסא. דלות בה
 ח"ס (י) מדיא אינאם מסה
 יא בינאם מלעיל רבי אשתכח
 ודבעאם הכי נמי אינאם לה
 נמי משוס דליא בה חילא.
 קאם משפרא. משמטח ואולא
 להם ועולם מלעיל רבי:
 ולין לה. שמקלין את השער
 ומודיעים לתחת לבדי. בשרא
 רבי יאם (י) מה"ם מרפו לה
 בינאם: לעולם מלעיל רבי
 כלורית דוחק מעמלן למטה
 שיכאם הוא דריש. מחמת
 לה מלחמת: מקפרא דריש
 (א) צינן לפרישין קי חמדי
 השא אינאם למשעם מהא
 דמקשר כל השער בחד
 הכי רישא עומא מלחמת
 דריש רבי ליה לבתר הכי
 וש"מ

השער שהוא תלוי למטה לנדר הא
ובשער אין¹² מגלחין כל סביב
אין¹⁶ אלף ודאי מלתחת רבי ונד
אידי דהמטא היא משיבא

יניבא ח'יה. לנטש בלעז דקא בעיקר
להתרחק מן הראש עד שלבסוף חמצא
עצ האדם ולחזרו: ת"ש מאיבא מתה
למלעיל רבי ומשום דלית בה חיותה (מ)
וחוס כמין קליעה ובסוף הקליעה בלפי
עליו נקטו והולך ורפה: ת"ש מסקרתא דר
ואי מתרפה: ומסביא דצבעיו דמניחוי.

למ.

דודא אותיותיה חמש ומספרה ר"א הניא ט"ז אותיות. כלומר והלא נר
ספא ענמו היה מקשה מיניה לאזי ואי מנא לא מני ה' מ"ט
אותיות הוה: **מ"ר** **ממא** אנה סבר לאי נפריא הוה בדיה. לכך בדימי
מלבי והוספתי על לשון הבדימא חמש ולהקשות לאזי לראות אם

מדעתו אמרה למימרה ידידיה
בן יחזור מדבריו ולא ידמוך למך
הכרימא לדבריו ולא ידענא דגמרה
היה בידה ואחזבני ולא הדך ביה
ולכן נחמתי דגמרה הוה ידידי:
א) מוריצנים פסוריצני. דהיינו
הערעין וכן בנמס'
ע"ז (דף לז:) פורלעס לין קס
ועלורין היינו הקליפה ואשפט מתגרמי
ועגרים וקמטות היינו הקליפה
שיסחוט והקליפה החמונה שיש בה
לחלומות קלמ ולא נגרעניה:
סתם גידות ז' יום. כנר שנינו
זה בפי"ק (דף ה.) ואיירי
דבעי למתני גילח אש שגלחוס לקטים
סותר ז' יום חני נמי קס [מזירות]
שלשים יום [= וטעמא דסותר ז' יום
משום דבעי מזירות שיעלה יום
נגלחת ש מלוח כדי שיהא שער גל
כפי שראוי לגלח כסמס מזירות דהיינו
שלשים יום ומיירי שגלחוס ציוס
מלחת שפיר אס גלחובוס בשמיס) או
יומר למי יספור אח הכל אף יחזור
וימנה עד שמתה כנר ואחל הכי נמי
קאמר סותר עד שיהו שערותיו כדי
שלשים יום כן נמלח בפירוס הא"ר
יחמק והלכך נבמורח על ס"פ² א"ר
גלחובו יום שלשים אינו סותר כלס
דאיכא עדיין גידול שער קס יום
תגלחת ואס גלחובו אחר שכלי ימיו
[וואן] גידול שער סותר [ז'] לרבנן
דמזמנה בגמרה:
עקיבי

גִּזְרִי שְׁמִילָה בֵּין 17 בְּמִסְפָּרִים: אוֹ שִׁסְפָּק. פִּירוּשׁ תַּלְשׁ: כָּל שִׁטָּה.
אִפְי' שֶׁכֵּן אֶחָד לִקְוָה עָלָיו מִיִּרְיָ שְׁעוֹקֵר הַשִּׁיעָר מִשְׁעִקְרוֹ
וּמִשְׁחִיתוֹ כֵּן הַשִּׁיעָר כֵּעֵן תֵּכֵן לְדוֹקָה מִקְרָא לְשֹׁמֵר לֹא יַעֲזוֹב
וְלֹאשׁוֹ דְּמִרְכִּין בְּגִמְרָא אֶלֶּם הַמַּעֲבִירִין: **שַׁעַר** מִלְּחַמַּת רֶבִי.
וּמִשְׁתַּדֵּשׁ מִשְׁעִקְרוֹ: הוּא מְגִינָה וְגַל מִסָּפָה שֶׁכֵּעֵן גָּדֵל מִתְמַד וְשׁוֹלֵה
הַמִּשְׁמֹרֶת לְרֹאשׁ אַחֵר יָמִים יִהְיֶה בְּדִחּוֹק: אוֹ מַלְעִיל רֶבִי. מִרְאשׁ הַשִּׁיעָר
הַזֶּה וְגַל אֶלֶם שְׁמֹרֶן לְרֹאשׁ אֶחָד 171 מִמְקוֹמוֹ: **וְשִׁירָיו** בִּדְבַר
לְבָבוֹ רֵאשׁוֹ עִיקְרוֹ. כִּל שֶׁכֵּן אֶחָד 171 שְׁמֹרֶת 171 עֲלֵמָה הוּא וְאֶמְתָּה
וְלֹאשׁוֹ 171 לִיגֵד לְשֶׁכֵּר בִּזְיָה יָמִים וְכֵן יִשְׁמֹת שֶׁכֵּר: **וְאֶמְתָּה**
וְשִׁמְלָתָהּ 171 נִירוֹתָהּ הֵא שְׁקָלָהּ. לְכוֹמֵר הַשִּׁיעָר שֶׁהָקִיד בְּיוֹם מָרוֹ זֶה
נִשְׁמָלוֹ וְגַלְמוֹ זֶה שְׁמִירוֹ בִּזְיָה לְכוֹף אֵין זֶה מִשְׁעָר שֶׁהִיא לִי מִשְׁמַת
בְּקִבְלָהּ מָרוֹ אֶלֶם כִּמֵּן זֶה אַחֵר כֵּן וְסוֹתֵר אַחֵר שֶׁלֵּא נִשְׁמִיר מִלּוֹת
שֶׁכֵּר שֶׁהִיא בְּקִבְלָהּ מָרוֹ וְאֵל אִתָּתָה מַלְעִיל רֶבִי מֵאִי דְקֹאֲדִים קִאִי
וְלֹאשׁוֹ שְׁמִירוֹ וְאֵל מִלּוֹת שֶׁכֵּר שֶׁכֵּר וְכֵן וְאֵל שְׁמִיר מִלּוֹת
וְאֵלֵּי שְׁמִיר לֵלוֹס: **ת"ש** שְׁמִיר אֵינְבָא. פִּירוּשׁ בִּינִי מִיִּס: דְקֹאֲדִי
בְּעִיקְרוֹ. פִּירוּשׁ בְּעִיקְרֵי הַשִּׁיעָר שְׁמֹרֶן לְרֹאשׁ וְלֹא תַלְשׁ מִשְׁמֵס בְּגִידוֹל
שֶׁכֵּר שִׁמְרָא דְמַלְעִיל רֶבִי וְאֵמְתָּה הַשִּׁיעָר שְׁמֹרֶן כְּדֹאֲדִי קִאִי.
שֶׁכֵּר מִלְּחַמַּת רֶבִי בִּישָׁא דִּינִתָּה בְּעִי מִלְּחַמַּת רֶבִי אֵינְבָא 171 וְהַשִּׁיעָר הַזֶּה
וְגַל מִשְׁעִקְרוֹ וְלִמְעַלָּה: **אִנְבָּ** חִיּוּתָא וְאֵינְבָא חִיּוּתָא. אֵינְבָא הוּא יוֹדֵד
לְמַתָּה שֶׁכֵּשֶׁכֵּר גָּדֵל מִלְּחַמַּת 171 מִרוֹס הַרָאשׁ: **כְּרִישָׁא** דִּינִתָּה.
וְלֹאִי בִּישָׁא אֶלֶם בְּדִחּוֹק כֵּן הַרָאשׁ קֹאֲמֵר: **וְאֵי** כִּד מַעֲרִי רֶבִי
בְּעִיקְרוֹ דִּינִתָּה בְּעִי מִיִּס 171 שְׁמֹרֶת 171 עֲלֵמָה בְּסוֹתֵמָה מִיָּה שֶׁכֵּר
שֶׁכֵּר מִתָּה: **הַתָּה** בְּעִי מִשְׁמֹרֶת דִּינִתָּה כֵּן הִיא. לְכוֹמֵר מָרוֹ שֶׁכֵּר מִתָּה
וְאֵין לֵה כֹחַ לְהַחֲלוֹ לְמַעַלָּה לֵלֵד הַרָאשׁ: **ת"ש** מִבְּחִירָתָה שֶׁ בְּיוֹשִׁי 171
כֵּן וְהֵא שִׁמְרֵן מִיִּחִין כֵּן גִּידְלוֹ 171 אוֹתָהּ קִלְעִיבָה מִשְׁמֹרֶת 171 לְרֹאשׁ וְאֵינְבָא
171 הַשִּׁיעָר לְפִסִּים וְהֵלָּה כֵּן הַרָאשׁ וְאֵמְתָּה כֵּן שְׁמֹרֶת שְׁמֹרֶת לְרֹאשׁ
כֵּן מִתָּה שֶׁכֵּר שֶׁכֵּר עֲלֵיָה טוֹסַתָּה וְנִרְכִּיתָּ שְׁמֹרֶת שְׁמֹרֶת לְרֹאשׁ:
171

עיקרי

יניטא תייר דאס געמאכט בעשר סמוך לראש כי שם היא גדלה ואינה זזה משם; ואי
היא חשבה לראש דאס לעילוי רבי הלכן אינה זזה מקומה; ומשני לעולם מלחמת רב
וצאת חשב השער. אלמא מלחמת רב, ולכן היא נזכרת קמא היא שם גדול שש
זרש (מסכת) ויורדת למטה. ה"ש במבוליו לש גוים שנגזרין לביתיה לש עבודת
שמיש קשר כדי לזנות הקלילה קיימא ונכשת גדלים והולכים רפה הקשר מן
מלחמתה. סקרתא. מן מצע ארום שבעין כדי בחינות ובמקום מלחמה מלחמה
ומנו צובעין סמוריו כדי שיהיו ארום צובעין. ותווינו עניני מלחמה

עין משפט
גר מצות

מג א מ"י פ"ג מהל'
 נידות הלכה א פתג
 לאוין רמג:
 מד ב מ"י שס מ"ו הלכה
 א:
 מד ג מ"י שס פ"ה הלכה
 יא:

הגהות התוספות

1. צ"ל אך. 2. בנא"ל ק"י.
3. צ"ל ומיידר. 4. צ"ל
- ומשקורו. 5. צ"ל א"ל ומה
6. צ"ל שם צידול. 7. צ"ל
- סא ירידה. 8. צ"ל להנלה.
9. צ"ל לאו דוקא. 10. צ"ל
- מחסינה. 11. בנ"י אסא
- גרים כן במ"ל כן בנ"י
12. צ"ל בנ"י כן בנ"י
- הרש"ש צ"ל לפטו. 12. צ"ל
- והשער כן. 13. צ"ל גדול.
14. צ"ל וסמך. 15. צ"ל
- אט. 16. צ"ל אחרי רש"י.
17. צ"ל רסר.

פי' הרא"ש

[illegible]

חשוב משער שהיה בו יד מלחמת רבי ברישא אלא דאגב חיותיה נחית ואי מלעיל רבי לא חזו וזכרים. וכשהם מסתפרים ואינו מהדק כבתחילה: גוף הבמה. ואח"כ מתרמה וכשהשער גדל נראים